

ЧАРІВНА СКРИПКА
Пісеньник

В. Василь

І. ПОКЛАД

ЧАРІВНА СКРИПКА

І. Поклад

ЧАРІВНА СКРИПКА

Пісенник

КИЇВ
«МУЗИЧНА УКРАЇНА»
1991

Редактор Г. О. Ніколаєва
Редактор Г. А. Николаева

П 5204000000—044 65.91
М208(04)—91

- © І. Д. Поклад, 1991
© О. О. Панасівський.
Художнє оформлення, 1991

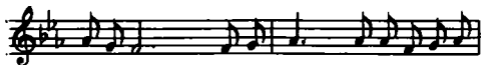
ПІСНЯ НЕ ЗАГУБИТЬСЯ

Слова Б. Олійника

Moderato

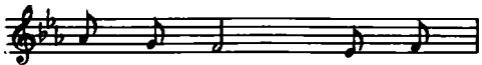
За-рос- ла до-ріж-ка зе-лен

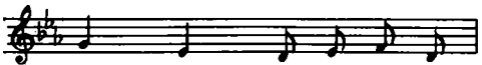
трава-ми, де ко-лись поміж п'янкхо-

-тав, ти піш-ла з ус-міш-ко-ю лу-

-ка- во-ю, а ку-

-ди- я так і не спи-

Сам не знаю, як тому зарадити,
Що листи вертаються назад.
На яким далекому полустанку ти
Загубивсь, чорнявий адресат?

| Двічі

Дам я пісні сил, щоб не втомилася,
Та й пошлю її по всіх краях,
Хай листи в дорозі загубилися,
Пісня не загубиться моя!

| Двічі

МОЯ УКРАЇНА

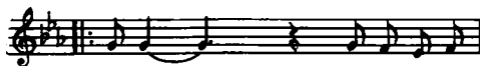
Слова М. Ткача

Andante, dolce

mf

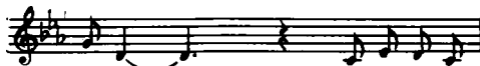

На ро-сах, на

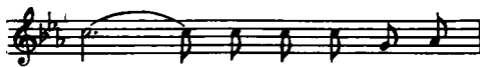
во-дах,

на всіх пе-ре-

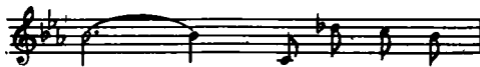
-хо-дах

кур-ли-чеш ме-

-ні

в жу-рав-ли-цях клю-

-чах,

мо-я У-кра-

Іно, родима країно,
 ясні небеса
 в материнських
 очах. Я чую твій голос.

На росах, на водах,
 На всіх переходах
 Курличеш мені в журавлиних ключах,
 Моя Україно,
 Родима країно,
 Ясні небеса в материнських очах.

Я чую твій голос,
 Пшеничний твій колос
 У душу мені засіває зерно.

Моя Україно,
Колиско-калино,
Пізнати тебе мені щастя дано.

З тобою розлука —
Гірка моя мука,
Печаль журавля без гнізда в чужині.
Моя Україно,
Білявко-хатино,
З твого вікна світить доля мені.

ПІСНЯ ПРО МАТІР

Слова Б. Олійника

Andante non troppo

mf

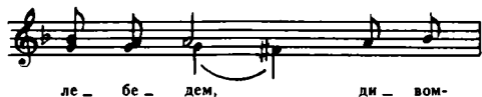
Ма - мо, ве - чір до - го - ря,

ви - гля - да те - бе ро - са,

ті - ль - ки ти, не - мов зо -

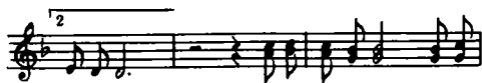
- ря, да - ле - ні - еш в не - бе - сах,

да - ле - ні - еш, як за ві - я - ми сльо -

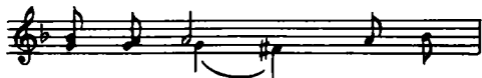

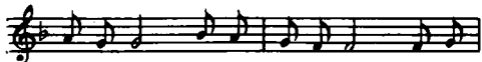
лас_тiв_ко, си_ве со_неч_ко.

сонечко. житом-до_ле_ю світан_

_ко_во_ю, ди_вом

каз_ко_ю, ю_ним со_ня_хом, си_ва

лас_тiв_ко, си_ве со_неч_ко, си_ва

росо а росо rit.
лас_тiв_ко, си_ве сонечко.

Мамо, вечір догоря,
Вигляда тебе роса,
Тільки ти, немов зоря,
Даленієш в небесах,
Даленієш, як за віями сльоза.
Ти від лютої зими
Затуляла нас крильми,
Прихилялася
Теплим леготом,
Задивлялася
Білим лебедем,
Дивом-казкою
За віконечком,
Сива ластівко,
Сиве сонечко.

Сад вишневий на порі,
Повернулись журавлі.
А мені, як до зорі,
Долітати на крилі
Все до тебе, як до вічної зорі.
Там, де ти колись ішла,
Тиха стежка зацвіла,
Вечоровою

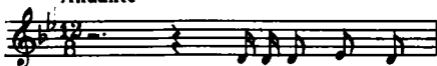
Матіолою,
Житом-долею
Світанковою,
Дивом-казкою,
Юним соняхом,
Сива ластівко,
Сиве сонечко...

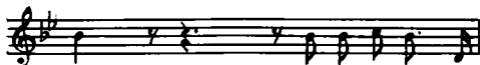
ПЕРЕВАЛ

Слова А. Вратарева

Andante

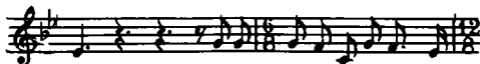

Что, старик, ты ус _

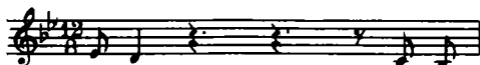
_ тал?

Ну, да_вай, от _дох _

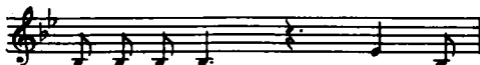
_ ни:

Пере _ курим, пожалуй, не _

_мно _го.

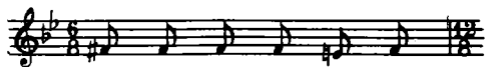
Пе _ре _

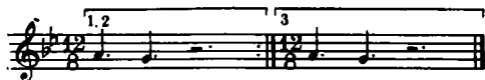
_вал по _за _ди,

пе _ре _

_ на _ ко, что с гор _ ки до _

- ро - га,

- ро - га...

Что, старик, ты устал? Ну, давай, отдохни.
Перекурим, пожалуй, немного.
Перевал позади, перевал позади,
Жаль, однако, что с горки дорога.
Сколько лет, сколько зим от начала пути —
Вспоминать есть о чем, слава Богу.
Перевал позади, перевал позади,
Жаль, однако, что с горки дорога.

У любимой всегда молодые глаза,
Пусть блестит седина первым снегом.
Отражается в них жизнь твоя и судьба,
Как в реке отражается небо.
Красота на земле родилась от любви,

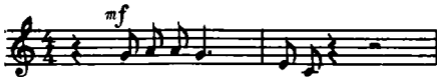
Красота, доброта и надежда.
Будут дети твои, будут внуки твои,
Будет яблонь цветущая нежность.

Что-то слева опять потеплело в груди,
Может, песня, а может быть, память.
Все в порядке, старик, мы с тобою в пути
И крутой перевал за плечами.
Только ты ни о чем не жалея, не грусти,
Мы тряхнем стариной понемногу.
Перевал позади, перевал впереди —
И дорога, дорога, дорога...

ОЙ СТОЯЛА ХАТА

Слова Ю. Рибчинського

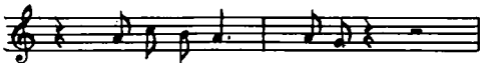
Andante sostenuto

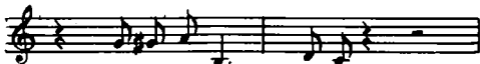
Ой сто_я_ла ха_та

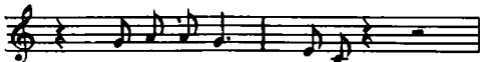
з бі_ли_ми две_ри_ма,

там жи_ла дів_чи_на

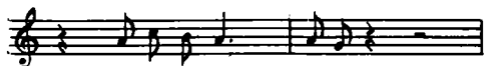
з чор_ни_ми о_чи_ма.

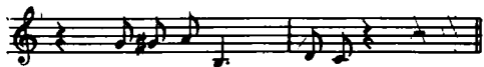
Ой сто_я_ла ха_та,

ви_ми_та ро_ со_ю,

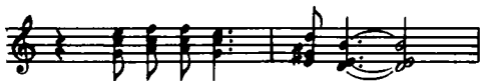
там жи_ла дів_ чи_на

з чор_но_ю ко_ со_ю. (Кінець)

— Вишній ме_ні, ма_мо,

бі_лу со_ро_ чи_ну,

та й пі_ду я сватать

мо_ло_ду дів_чи_ну!

Дай ме_ні, ма_ту_сю,

стріч_ку- блиска _ ви_цю,

я впе_ту ту стрічку

дів_чи_ні в ко_си_цю!

Ой стояла хата з білими дверима,
Там жила дівчина з чорними очима.
Ой стояла хата, вимита росою,

Там жила дівчина з чорною косою.
— Виший мені, мамо, білу сорочину,
Та й піду я сватать молоду дівчину!
Дай мені, матусю, стрічку-блискавицю,
Я вплету ту стрічку дівчині в косицю!

— Не шукай, синочку, у тій хаті раю
І не сватай, синку, чорнооку кралю!
Не займай, синочку, чорнооку дівку,
Бо навек загубиш молоду голівку!

— Ой не можу, мамо, що з собою вдію —
Як її побачу, без вина хмілію!
Як її побачу — серце наче ватра!
Без кохання, мамо, жить мені не варто!

— Не для того, сину, не спала я ночі,
Щоб дививсь, як в пекло, ти в ті чорні очі!
Не для того, сину, я стара та сива,
Щоб коса та чорна тебе підкосила!

— Тато, любий тато, ну скажіть хоч слово!
І себе згадайте, тато, молодого!
Чи ви вже забули золоті цимбали?
Чи ви не любили, чи ви не кохали?

— Що сказати мушу, що сказати мені?
Ти не слухай, синку, бабські теревені!
Бо як будеш, синку, ті поради слухать —
Захолоне серце і зів'януть вуха!
Бо як будеш слухать ті поради, любий,
Станеш пустоцвітом чи осіннім дубом.
Якби я, синочку, слухав свою мати,
То й тебе, мій любий, в старості не мав би!

Ой стояла хата з білими дверима.
Там жила дівчина з чорними очима.
Там лунала скрипка і весільне слово.
А тепер лунає пісня колискова.

ЧАРІВНА СКРИПКА

Слова Ю. Рибчинського

Andante doloroso

mf
Сі_ла пта_ха

бі_ло_кри_ла на то_по_

- лю, сі_ло сон_це

по_над ве_чір за по_ля.

По_ко_ха_ла,

по - ко - ха - ла я до

бо - лю мо - ло - до - го,

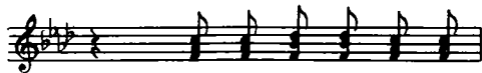

мо - ло - до - го скри - па -

- ля.

По - ко - ха - ла,

за - ча - ро - ва - на стру -

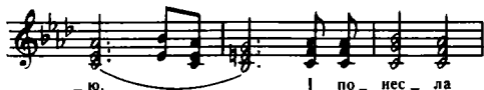

- но -

ю, за - блу - ка - ла

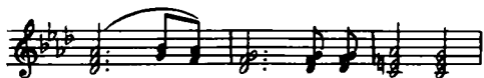
у бе-ре-зо-вім га-

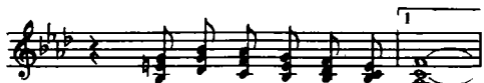
-ю. І по-нес-ла

жу-рав-ли-но-ю вес-

-но-ю в гай зе-ле-ний

сво-є сер-це скри-па-лю.

Йшла до //на.

Сіла птаха білокрила на тополю,
Сіло сонце понад вечір за поля.
Покохала, покохала я до болю
Молодого, молодого скрипалю.

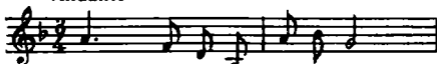
Покохала, зачарована струною,
Заблукала у березовім гаю.
І понесла журавлиною весною
В гай зелений своє серце скрипалю.

Йшла до нього, наче місячна царівна,
Йшла до нього, як до березня весна.
І не знала, що та музика чарівна
Не для мене, а для іншої луна.

КАЛИНОВЫЙ МОСТ

Слова А. Вратарева

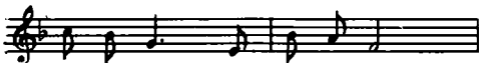
Andante

На ка_ли_но_вом мос_ту,

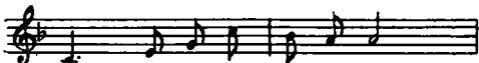
на ре_ке Смо_ро_ди_не

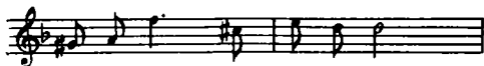
для те_бя и для ме_ня

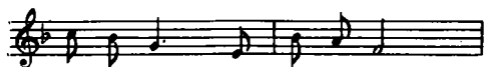
на _ чи_на_лась Ро_ди_на.

На _ чи_на_лась Ро_ди_на

чис_ ты_ ми кри_ ни_ ца_ ми,

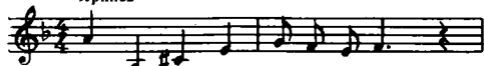

го_ лу_ бой жи_ вой во_ дой,

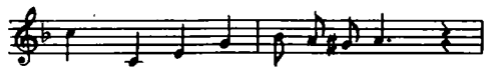

а_ лы_ ми зар_ ни_ ца_ ми.

Припев

Ты не ду_ май и не га_ дай,

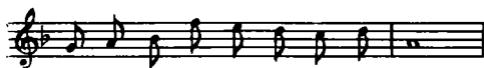
э_ той сказ_ ке серд_ це от_ дай.

Пря_ мо от по_ ро_ га

ка _ тит _ ся до _ ро _ га,

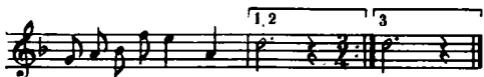
в жем _ чу _ гах ро _ сис _ ты _ е по _ ля.

Пря _ мо от по _ ро _ га

ка _ тит _ ся до _ ро _ га —

русска_я мо_я зем_ля. _ля.

На калиновом мосту,
На реке Смородине
Для тебя и для меня
Начиналась Родина.

Начиналась Родина
Чистыми криницами,
Голубой живой водой,
Алыми зарницами.

П р и п е в :

Ты не думай и не гадай,
Этой сказке сердце отдай.
Прямо от порога катится дорога,
В жемчугах росистых поля.
Прямо от порога катится дорога —
Русская моя земля.

В соловьином горлышке
Звонко щелкала весна,
У калинова моста
Звезды падали с весла.
Звезды падали с весла,
Будто капли серебра.
К нам с тобой любовь пришла,
Две судьбы в одну свела.

П р и п е в .

Чародейные места,
Яблонь белая фата...
Начинается с крыльца
Эта сказка без конца.
Эта сказка без конца
Мне тебя напомнила —
Бирюзовые глаза,
Как речные омуты.

П р и п е в .

НАРЕЧЕНА

Слова Ю. Рибчинського

Andante

mf

Від ту - ма - ну і то -

- по - лі на - ро - див - ся ві - тер

в по - лі, на - ро - див - ся у со -

- роч - ці го - лу - бія,

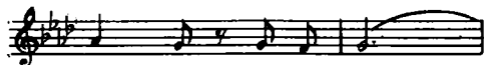
Яго вес - на ча - ру -

-ва_ла, йо_го о_сінь в го_ри

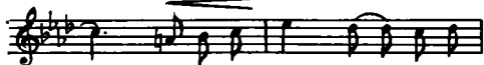

зва_ла, а він зи_му щирим

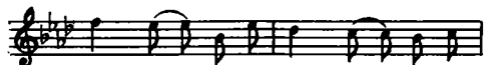

сер_цем по_лю_бив.

Приспів

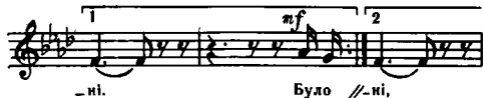
Ой ти, ру_ся_ва на_ре_

_че_на, сй_во смут_ку зо_ло_

_че_не, ти при_йшла до ме_не

Від туману і тополі
Народився вітер в полі,
Народився у сорочці голубій.
Його весна чарувала,
Його осінь в гори звала,
А він зиму щирим серцем полюбив.

П р и с п і в :

Ой ти, русява наречена,—
Сяйво смутку золочене,
Ти прийшла до мене вчора уві сні.
Наречена — моя лада,
Наречена, їде садом
Опівночі та й на білому коні.

Було сніжно на весіллі,
А минули ночі білі —

Народилася метелиця в саду.
І вже чує батько-вітер,
Як дочці співає місяць
І дарує їй обручку золоту.

П р и с п і в .

ДИКІ ГУСИ

Слова Ю. Рибчинського

Andante cantabile

Ой ле_ ті_ ли ди_ кі

гу_ си, ой ле_ ті_ ли у не_

_ ді_ лю до_ що_ ву.

Впа_ ло пі_ р'я на под_ ві_ р'я.

за_ ко_ ти_ лось, як по_

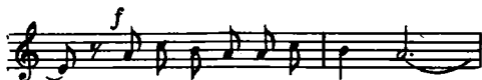

Moderato

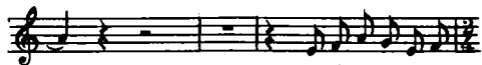

Приспів

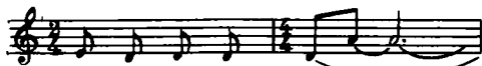

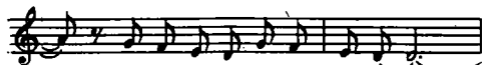
Ой ле_ті_лив день о_сін_ній

ди_кі гу_си до са_

_мoт_ньо_ї вер_би...

Там, де дво_є — там ве_сілья,

а де тро_є — пер_ші

я_го_ди жур_би.

Ой летіли дикі гуси,
Ой летіли у неділю дощову.
Впало пір'я на подвір'я,
Закотилось, як повір'я, у траву.
Ой летіли дикі гуси,
Ой летіли дикі гуси через ліс...
Не кажи своїй подрузі,
Хто тобі корали зоряні приніс.

П р и с п і в :

Як постука нічка темна
У віконце знов,
Не питай мене даремно
Про мою любов.
Ой летіли в день осінній
Дикі гуси до самотньої верби...
Там, де двоє — там весілля,
А де троє — перші ягоди журби.

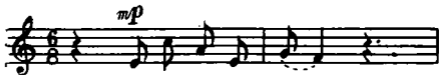
Ой летіли до світання
Дикі гуси через марево ночей...
Бережи своє кохання
Ти, дівчино, від корисливих очей.
Ой летіли понад вечір
Дикі гуси через ліс у зелен гай...
Відчини подрузі двері,
Але серце їй своє не відкривай.

П р и с п і в .

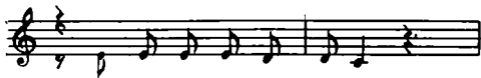
КУДИ ЦЕ ТИ, МАТИ?

Слова В. Ілляшенка

Andante

— Ку_ди це ти, ма_ти,

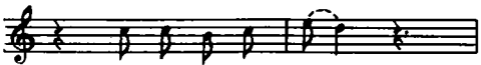
так час_то хо_ди_ла,

що го_ло_ву сні_гом

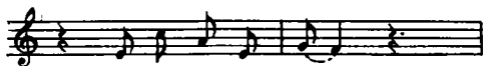
о_так у_бі_ли_ла?

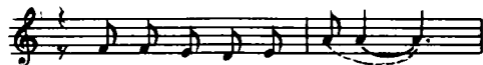
— Хо_ди_ла я в сад

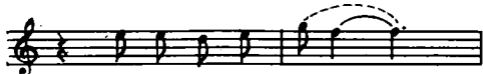
у виш_ не_ вий, за став,

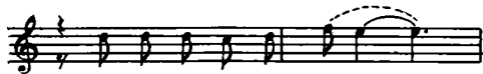
і там бі_ лий цвіт

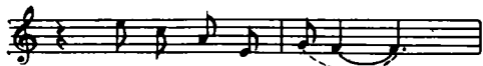
ме_ ні в ко_ су у_ пав.

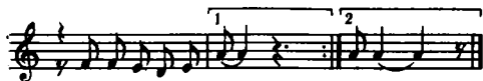
— Хо_ ди_ ла я в сад

у виш_ не_ вий, за став,

і там бі_ лий цвіт

ме_ні в косу у_пав.

мати.

— Куди це ти, мати, так часто ходила,
Що голову снігом отак убілила?

— Ходила я в сад у вишневий,
за став,

І там білий цвіт мені в косу упав.

Двічі

Тепер вже його ні змести, ні струсити,
Вже буду до віку з собою носити.

А ще я ходила тебе виглядати,

Бо ти ж десь блукаєш,

а я твоя мати.

Двічі

КОЛИСКОВА

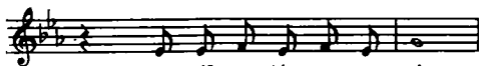
Слова В. Циганова

Lento

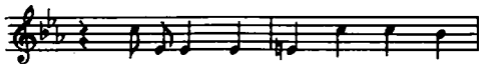
p

Тепле со_неч_ко сі_да_є,

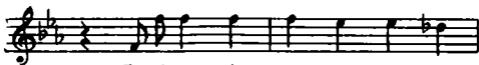
си_ній ве_чір на по_рі.

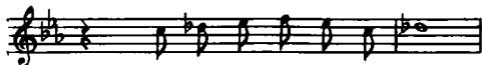
Наче чов_ник, про_пли_ва_є

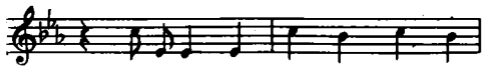
сріб_ний мі_сяць у_го_рі.

Ти_хі су_тін_ки круж_ля_ють,

мрі_ ї- сні прийшли до нас.

Колис_ко - во - ї спі - ва - ють:

„Лю - бі ді - ти, спа - ти час!

Любі діти, спати час!" _са.

Тепле сонечко сідає,
Синій вечір на порі.
Наче човник, пропливає
Срібний місяць угорі.
Тихі сутінки кружляють,
Мрії-сні прийшли до нас.
Колискової співають:
«Любі діти, спати час!» (2)

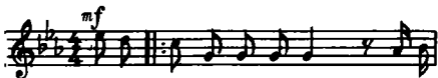
Капітанам море сниться,
А пілотам — висота,
Машиністам — залізниця,
Будівельникам — міста.
До нових планет рушають
Космонавти в мріях-снах,
Щедрий урожай збирають
Хлібороби на ланах. (2)

Хоч усюди ніч кружляє,
Прикордонник наш не спить,
Мрії-сни охороняє
Й неба чистого блакить.
Вітерець нічний зітхає,
Зорі вкрили небеса,
Завтра день новий засяє,
Всі здійсняться чудеса. (2)

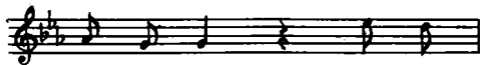
ЗАНЕВЕСТИЛАСЬ ВЕСНА

Слова А. Вратарева

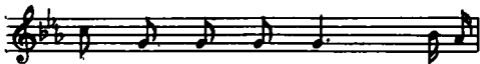
Andante

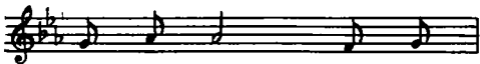
За_не_ вес_ тилась вес_на, за_не_

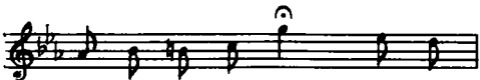
вес ти_ лась, кру_ же_

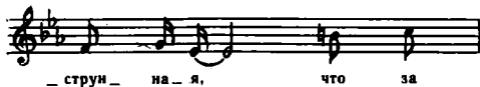
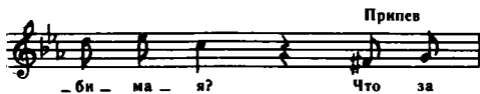
ва сво и в са_ ду по_ра_

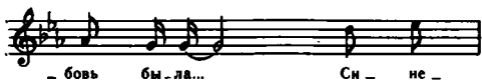
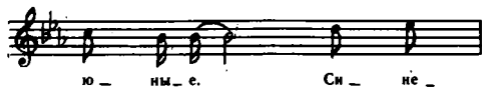

зве си_ ла. И та_

_ка_ я но_чь зве_ нит со_ ло_

- вес - та, расце - ла, как не -
 - вес - та расце - ла и любовь была...
 Се - ре - // бовь была.

Заневестилась весна, заневестилась,
 Кружева свои в саду поразвесила.
 И такая ночь звенит соловьиная...
 Расскажите, соловьи, где любимая?

Припев:

Что за радуга была семиструнная, Что за музыка плыла в годы юные. Синеглазая весна, как невеста,		2 раза
Как невеста расцвела и любовь была....		2 раза

Серебрится лунный серп, травы скошены,
Листья падают с берез песней брошенной.
Как студеная река — ночи длинные,
Столько лет я жду тебя, позови меня.

Припев.

Загорелся на снегу куст калиновый,
Между нами горизонт белой линией.
Память кружит надо мной, как метелица,
Буду ждать тебя всю жизнь и надеяться.

Припев.

ТЕЧЕ ВОДА

Слова Ю. Рибчинського

Tempo rubato

Гей, гей, вес _ ни сві _

_ та _ нок! Гей, гей, сні _ ги вже

та _ нуть, гей, гей, гей,

гей, як мо _ ї

ро _ ки, те _ чуть із

гір

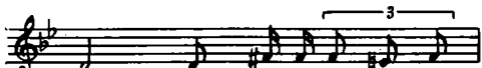
стрім _ кі по _

Приспів

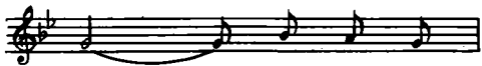
_ то _ ки.

Те _ че во _

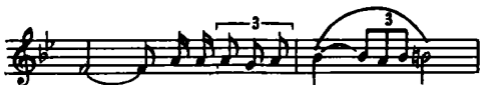
_ да,

те _ че бист _ ра во _

_ да,

те _ че во _

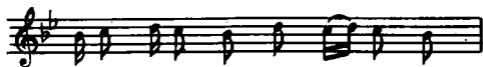

_ да,

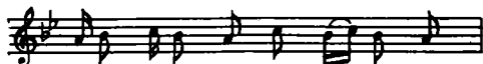
і минають лі _ та.

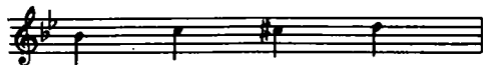
— Ой не бі_жи, во _ да, так швид _ ко, —

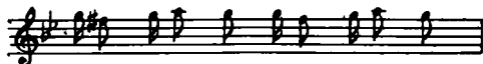
ше_по_ че їй бла_ кит_ на квіт_ ка,

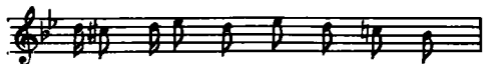
— ой не бі_ жи, во_ да, так швид_ ко,

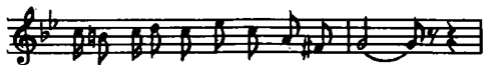
гей, гей, гей, гей!

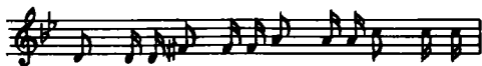
Ой зу_ пи_ ни_ ся хоч на хвили_ ку,

те_ че вода, не зна зу_ пин_ ку,

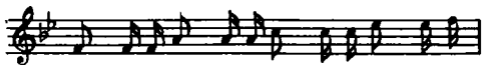
те_ че вода, не зна зу_ пин_ ку, гей!

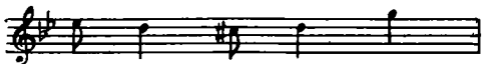
Гей, дана, гей, дана, гей, да_на, гей, да_на,

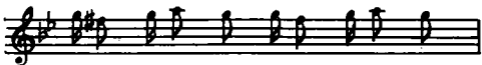
гей, да _ на, гей!

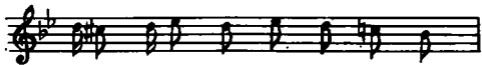
Гей, да_на, гей, дана, гей, да_на, гей, да_на,

гей, гей, гей, гей, гей!

Ой зу_ пн_ни_ ся хоч на хвилини_ ку,

те_че вода, не зна зу_ пн_ни_ ку,

те_че во_да, не зна зу_пня_ку,

гей. Гей, // гей, гей!

Гей, гей, весни світанок!
Гей, гей, сніги вже тануть,
Гей, гей, гей, гей, як мої роки,
Течуть із гір стрімкі потоки.

П р и с п і в :

Тече вода, тече бистра вода,
Тече вода, і минають літа.
— Ой не біжи, вода, так швидко,—
Шепоче їй блакитна квітка,
— Ой не біжи, вода, так швидко, гей,
гей, гей, гей!

Ой зупинися хоч на хвилинку,
Тече вода, не зна зупинку,
Тече вода, не зна зупинку, гей! | *Двічі*

Гей, гей, весняна повінь!
Гей, гей, а в серці спомин!
Гей, гей, гей, гей, скажіть, світання,
Як повернуть мені кохання?

П р и с п і в .

РАСПЛЕСКАЛАСЬ ОСЕНЬ

Слова Г. Тараненко

Moderato

Слова на ве-тер не бросай

на _ прас - но,

и

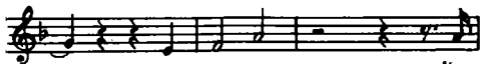

мне

чу-дес

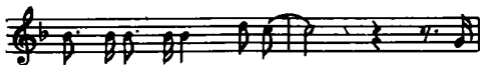
не о -

бе - щай

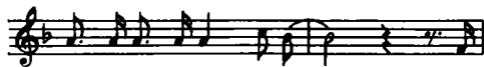
на _ прас - но.

Ког -

- да идет осен - ний дождь,

на _

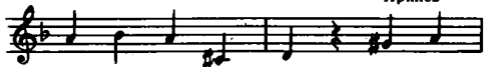

_ зад уж ле _ та не вернешь, но

раз _ ве чем - то не хо _

Припев

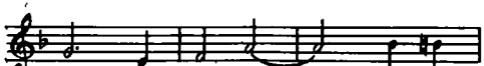
_ рош о _ сен _ ний дождь? Рас _ плес _

_ ка _ лась о _ сень по зем _ ле,

раз _ ли _ лась в ду _ ше мо _

_ ей от _ ра _ дой. Ес _ ли

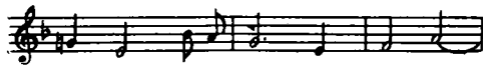
сны тво _ и те _ перь не о _ бо

мне, зна _ чит, ле _ то,

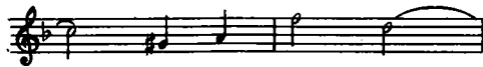
зна _ чит, ле _ то, зна _ чит,

ле _ то вспоми _ нать не на _ до,

зна _ чит, ле _ то,

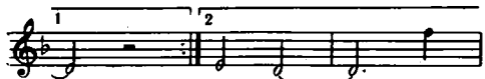
зна _ чит, ле _ то,

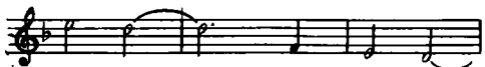
зна - чит, ле - то вспо - ми -

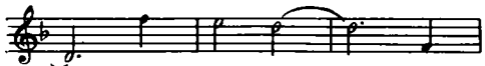
- нать не на - до.

на - до, не

на - до, не на - до,

не на - до, не

на - до.

Слова на ветер не бросай напрасно,
И мне чудес не обещай напрасно.
Когда идет осенний дождь,
Назад уж лета не вернешь,
Но разве чем-то не хорош осенний дождь?

П р и п е в :

Расплескалась осень по земле,
Разлилась в душе моей отрадой.
Если сны твои теперь не обо мне,
Значит, лето, значит, лето,
Значит, лето вспоминать не надо.   *2 раза*

Не верь несбыточной мечте напрасно,
Не верь обманчивой звезде напрасно,
Жизнь не бывает без потерь,
Но отвори удаче дверь
И песне той, что я пою, прошу, поверь.

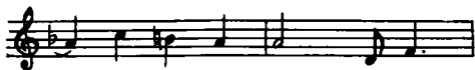
П р и п е в .

ЗЕЛЕН КЛЕН

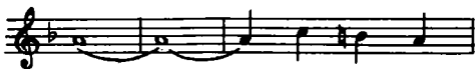
Слова Ю. Рибчинського

Allegretto

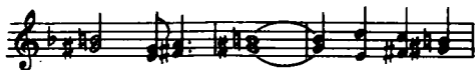

той зе_лен клен у по_

_лон, не_мов чак_

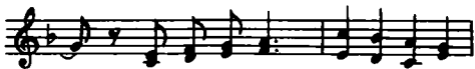
_лун, у_но_чі ді_во_чий

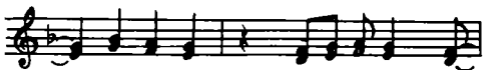
сон. За_блу_ка_ло

сон_це у га_ях_

і те_пер то_ поля я тво_

На горі
Той зелен клен, зелен клен,
Немов чаклун, він мені
дарує чари кожен день.

І бере
Той зелен клен
У полон,
Немов чаклун, уночі дівочий сон.
Заблукало сонце у гаях —
І тепер тополя я твоя.

На горі трава зелена,
Я тополя біля клена,
Наречена зоряна його.

Батьку мій,
Даремно ти не гукай:

Така вже доля моя —
забула я своє ім'я,
Йдуть дощі —
То зелен клена свати.
Я вірю — їх рушником
зустрінеш ти.
Влітку я дарую людям сніг,
Бо тепер тополя я повік.

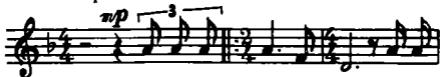
Полонивши сні дівочі,
Нам любов чарує очі —
Та чомусь у серце попада.

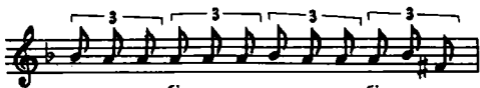
ЯК Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ

Слова Д. Луценка

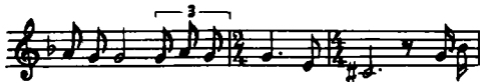
Tempo rubato

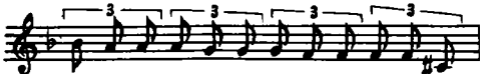
Як я люб_лю те_бе! Хай роз_

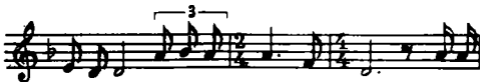
_кажуть то_бі ве_чо_ри го_лу_бі про мо_

_ю любов.. Як я люб_лю те_бе! У ді_

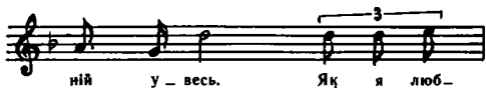
_во_чій журбі, по зна_йо_мій тро_пі все блу_

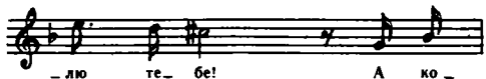
_ка_ю знов. Як я люб_лю те_бе! Хай роз_

- ка_ же мо_ я тер_ пе_ ли_ ва ду_ ша, ти ж у

ній у_ весь. Як я люб_

_ лю те_ бе! А ко_

_ хан_ ня тво_ є — по_ ло_ хли_ ве пта_ ша, по_ ле_

Приспів

_ ті_ ло десь. Як ми ко_ ха_ лись,

на_ вік при_ ся_ га_ лись

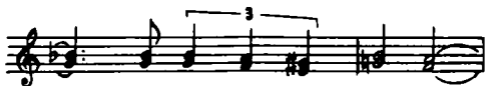
і в тер_ нах роз_ лу_ ки

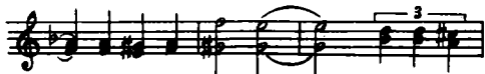
лю_ бов бе_ рег_ ти.

Як ми лю_ би_ лись,

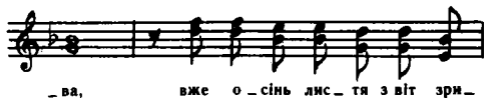
ко_ ли зу_ стрі_ ча_ лись —

в ду_ ші ли_ шив_ ся біть са_ мо_

_ ти. Вже до_ тлі_ ва_ є сон_ гра_

- ва, вже о- сінь лис- тя з віт зри-

- ва, а я в га-ях тривожних літ

шу- ка- ю па- по- ро- ті

цвіт. Як я люб- Як я люб-

- лю те-бе! Як я люблю те-бе! Як я люб-

- лю те-бе! Люб- лю!

Як я люблю тебе!

Хай розкажуть тобі вечори голубі
про мою любов.

Як я люблю тебе!

У дівочій журбі, по знайомій тропі
все блукаю знов.

Як я люблю тебе!

Хай розкаже моя терпелива душа,
ти ж у ній увесь.

Як я люблю тебе!

А кохання твоє — полохливе пташа,
полетіло десь.

П р и с п і в :

Як ми кохались, навек присягались

І в тернах розлуки любов берегти.

Як ми любились, коли зустрічались —

В душі лишився біль самоти.

Вже дотліває сон-трава,

Вже осінь листя з віт зрива,

А я в гаях тривожних літ

Шукаю папороті цвіт.

Як я люблю тебе!

Хай розкажуть тобі повні спраги вуста
про щасливу мить.

Як я люблю тебе!

Ти хоч серце моє, як колись, запитай,
чом воно щемить?

Як я люблю тебе!

Хай розкаже моя терпелива душа,
ти ж у ній увесь.

Як я люблю тебе!

А кохання твоє — полохливе пташа,
полетіло десь.

П р и с п і в .

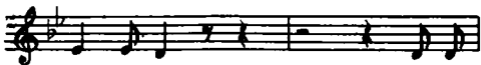
ТИХА ВОДА

Слова Ю. Рибчинського

Andantino

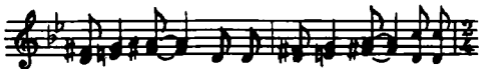

Ти _ ха во_ да, ти_ ха во_ да

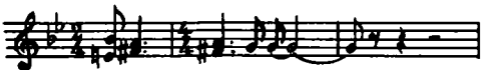

греб_ лю рве.

А ме_

_ не вно_чі, а ме_ не вно_чі сирьо_

_ о_ хий

легінь зве.

На_ че лебідь,

кли_ че ле_ гінь

Приспів

Тиха вода,
Тиха вода греблю рве.
А мене вночі,
А мене вночі
Синьоокий легінь зве.
Наче лебідь,
Кличе легінь до води.
Та шепоче ніч,
Та шепоче ніч:
— Краще не ходи.

П р и с п і в :

Як не знаєш броду,
Не ходи у воду.
В тій воді високій
Ти загубиш спокій.

Тиха вода,
Тиха вода повна чар.

Та ніхто не зна,
Та ніхто не зна,
Скільки чар в моїх очах.
Наче лебідь,
Кличе легінь молодий.
І веде мене,
І веде мене пісня до води.

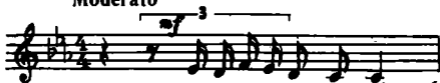
П р и с п і в :

Та вода — кохання,
Чисте, як світання.
Хто не пив ту воду —
Не кохався зроду.

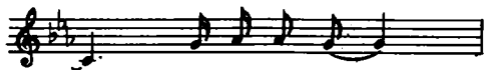
ПОЛОВИНА САДУ КВІТНЕ

Слова І. Лазаревського

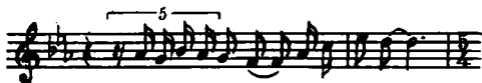
Moderato

Вечір в сніх зо_рях

роз_кві_та_є,

тихо в садвесняний за_ви_ва_є.

Знов ко_ли_ше ві_тер

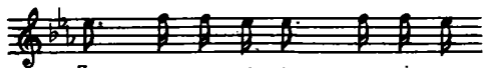

бі_лі виш_ні,

Приспів

По _ ло _ ви _ на са _ ду квіт _ не,

по _ ло _ ви _ на са _ ду в'яне,

в'яне,

в'яне.

Вечір в синіх зорях розквітає,
Тихо в сад весняний зазиває.
Знов колише вітер білі вишні,
Наче він гойдає білу тишу,
Білу тишу.

П р и с п і в :

Винуватим ходить вечір
Від моєї мрії і чекання.
Половина неба в зорях,
Половина в хмарному мовчанні.

Половина саду квітне,
Половина саду в'яне.
Щось мені шепоче вечір,
Та чомусь не вірю сподіванням.
Вже над садом місяць видно,
Та не йде до мене мій коханий.
Половина саду квітне,
Половина саду в'яне.

Мовби наречені, білі вишні.
Може, танцювати вони вийшли.
Як знайти купави корінь-зілля,
І на осінь буде в нас весілля,
В нас весілля.

П р и с п і в .

ТВОИ ГЛАЗА

Слова Ю. Рыбчинского

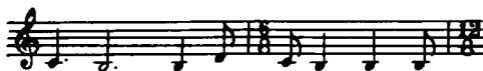
Lento

Роз — лу — ку

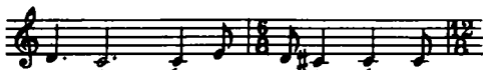
к мо — рю в ла — до — нях о — зябших печаль — но не —

— су я. у мо — ря и

ут — ром и ночью гла — за на пес — ке я ри —

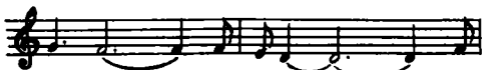

— су — ю. Ри — су — ю гла —

— за, что по — хо — жи на дав — ню — ю ти — ху — ю

о — сень, а волны, а

вол — ны гла — за тво — и си — ни — е в мо — ре у —

— но — сят. У — но — сят и не при —

— но — сят. Мо — ре... Вер — ни гла —

— за е — го, вер — ни сло —

Разлуку к морю в ладонях озябших
Печально несу я.
У моря и утром и ночью
Глаза на песке я рисую.
Рисую глаза, что похожи
На давнюю тихую осень,
А волны, а волны глаза твои синие
В море уносят.
Уносят и не приносят. Море...

П р и п е в :

Верни глаза его,
Верни слова его,
Верни свидания,
Верни весну!
Все, что утрачено,
Все, что унесено,
Все, что утеряно,
Скорей верни!

Но море все время в лицо мне смеется,
Холодное море,
И чайки протяжно и громко
Кричат над водою о горе.
Рисую, рисую тебя в сотый раз
На песке под луною,
А море, а море крадет тебя снова
Коварной волною.
Уносит и не приносит! Море!

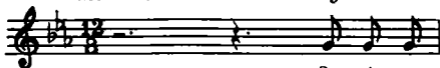
П р и п е в .

КОХАНА

Слова І. Бараха

Moderato cantabile

mf

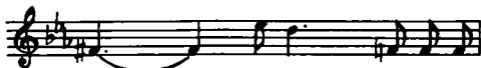

Зо - рі, як

о - чі,

див - лять - ся

скрізь

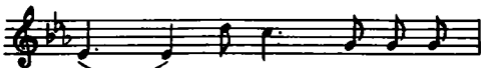
на нас.

Сер - це не

хо - че,

щоб про - май -

- нув

цей час.

Хай в цю хви -

-ха - на!

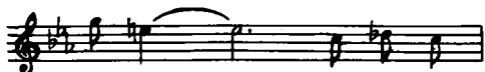
То - бі да -

-ру -

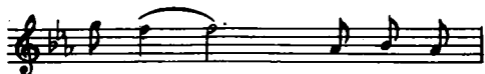
ю світ.

Ко -

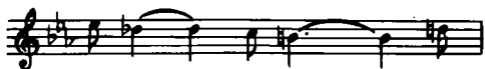
-ха - на!

Сон - це і

не - бо,

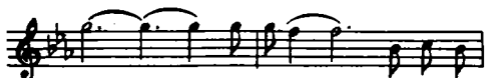
мо - ре . і

ві - тер -

це ти,

це -

ти.

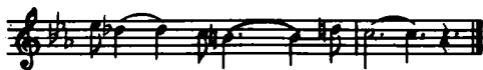
Ко - ха - на!

Сон - це і

не бо,

мо ре і

вітер — це ти,

це — ти.

Зорі, як очі,
Дивляться скрізь на нас.
Серце не хоче,
Щоб промайнув цей час.
Хай в цю хвилину
Піснею лине
Понад землею радість моя.

Приспів:

Кохана! Мрій кришталевих цвіт.
Кохана! Тобі дарую світ.
Кохана! Сонце і небо,
Море і вітер — це ти, це — ти.

Двічі

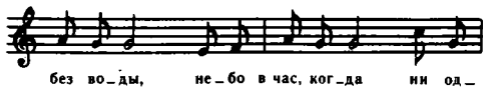
Луки і доли,
Зазеленіли враз.
Вірю, ніколи
Щастя не зрадить нас.
Вірю і знаю,
Нам нагадає
Подих весняний вечір оцей.

П р и с п і в .

РАЗВЕ МОЖНО

Слова Ю. Рыбчинского

Andante

без чудес?!

Разве может быть

го_род

без невест?!

Раз_ве может быть

ле_то

без листвы,

Раз_ве можно жить

без люб_

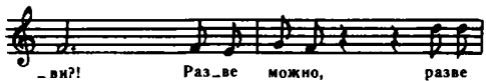
_ви?!

Раз_ ве можно,

разве

мож_ но, жить на све_ те без люб_

_ви?!

Раз_ве можно,

разве

-можно, чтоб не пели соловьи?! Разве полночь, разве

пол_ ночь не прек_ рас_ на в э_ тот
 час?! Раз_ ве повесть о Ро_
 _ме_ о и Джуль_ет_ те не о
 нас?! Сердцу // нас?!

Сердце без любви — море без воды,
 Небо в час, когда ни одной звезды.
 Сердце без любви — птица без крыла.
 Без тепла костер, без тепла.

Припев:

Разве может быть сказка без чудес?!
 Разве может быть город без невест?!

Разве может быть лето без листвы,
Разве можно жить без любви?!
Разве можно, разве можно
Жить на свете без любви?!
Разве можно, разве можно,
Чтоб не пели соловьи?!
Разве полночь, разве полночь
Не прекрасна в этот час?!
Разве повесть о Ромео
И Джульетте не о нас?!

Сердцу без любви не летать во сне.
Не летать во сне от весны к весне.
Сердцу без любви счастья не понять,
И в огне разлук не пылать.

П р и п е в .

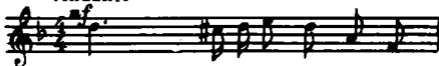
Только ты, любовь, знаешь наизусть,
Что такое боль, что такое грусть.
Разве можно жить, солнце не любя,
Разве можно жить без тебя!

П р и п е в .

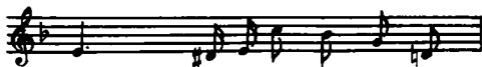
СКРИПКА ГРАЄ

Слова Ю. Рибчинського

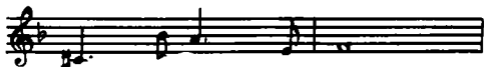
Andante

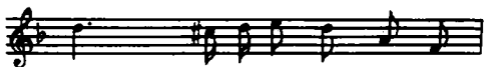
Вже до_го_ра_ е не_ .бо_

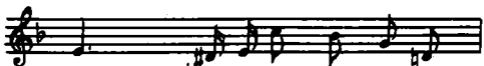
_ край, і злі_та_ е жов_ тий

лист — мо_ я пе_ чаль.

Вже йдуть від не_ ба до зем_

_ лі, йдуть до_ щі, як скри_ па_

Приспів

Con moto

Вже догорає небокрай,
І злітає жовтий лист — моя печаль.
Вже йдуть від неба до землі,
Йдуть дощі, як скрипалі, у синю даль.

П р и с п і в :

Скрипка грає,
Серце крає,
Наше літо догорає,
Скрипка грає,
Плаче гірко,
То кохання
Гасне зірка.

Вже полум'яні солов'ї
Не повернуться в гаї, в розмай дібров.
Вже у полоні хмарних днів,
Наче музика без слів, твоя любов.

П р и с п і в .

Вже не приходиш ти у сни,
Кольорові мої сни, як цвіт весни.
Вже відлунали ті пісні,
Що присвячені мені в щасливі дні.

П р и с п і в .

НЕ ПИТАЙ МЕНЕ

Слова М. Ткача

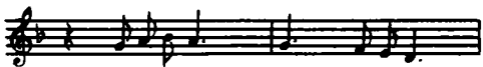
Andante sostenuto

Не пита́й, ко _ му,

не пи_та́й, чо _ му

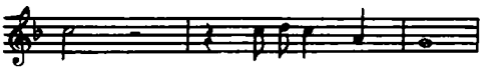

я шу_ка_ю сві _ ту поміж

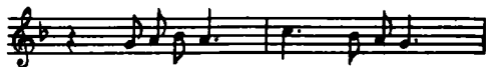
хма _ рами.

Серденька не

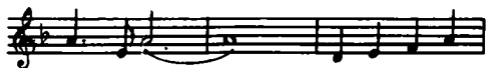

край,

бодем не ка _ рай...

Го_луби ле_ тять у не_бо

па_ рами. Не пи_тай ме_

_не, чи лю_бов ми_ не,

не ка_ рай се_ бе та_ко_ ю

ка_ ро_ ю. Не пи_тай ме_

_не, чи лю_бов ми_ не,

не ка - рай се - бе та - ко - ю

ка - ро - ю.

Не пита́й, кому,
Не пита́й, чо́му
Я шука́ю світу поміж хмарами.
Серде́нька не край,
Бо́лем не кара́й...
Голуби́ летять у небо пара́ми.
Не пита́й мене,
Чи любов ми́не,
Не кара́й себе тако́ю каро́ю.

Двічі

Білий світ мені
В білому вікні
Засвітився білою ромашкою.
«Чи люблю, чи ні» —
Кинь думки сумні,
В білім світі віра стане пташкою.

Не питай мене,
Чи любов мине,
Засвітай з ночей любов'ю нашою.

Двічі

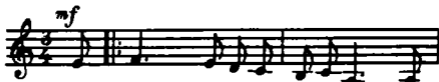
У твоїх очах,
У моїх ночах
Я шукаю світу поміж хмарами.
В небі голубім
Двоє голубів...
Не питай, чи голуб зрадить чарами.
Не карай мене,
Що любов мине,
А карай мене очима карими.

Двічі

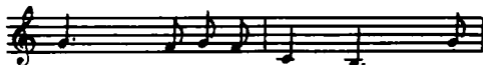
КАЧЕЛИ

Слова А. Вратарева

Moderato con moto

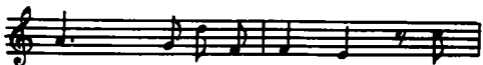
За ок_ нами че_ рему_ха в се_

реб ря_ной ме_ те_ ли, там

де_ воч_ка с ко_ сич_ка_ми взле_

_та_ ет на ка_ че_ лях. А

я смот_рю на де_ воч_ку, быть

Ка_че_ли вверх, ка_че_ли
 вниз, ле_тит весь мир в гла_зах тво_их,
 ле_тит весь мир в гла_зах тво_их,
 в гла_зах тво_их.
 Ка_че_ли.

За окнами черемуха
 В серебряной метели,
 Там девочка с косичками
 Взлетает на качелях.
 А я смотрю на девочку,
 Быть может, в самом деле

Вокруг тебя, вокруг меня,
Всегда летят качели.

П р и п е в:

Качели вверх,
Качели вниз,
Земля и небо для двоих,
Земля и небо для двоих,
Для нас двоих.
Качели вверх,
Качели вниз,
Летит весь мир в глазах твоих, (2)
В глазах твоих.

Качели детства моего,
Когда все просто было,
И классы мелом во дворе
Ты каждый день чертила,
И нашу первую мечту,
Раскачивали звезды,
Качели детства моего,
Когда все было просто.

П р и п е в .

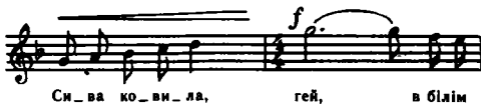
То вверх, то вниз — и голова
Закружится вначале,
То вверх, то вниз, не пряча глаз,
Назло любой печали.
А девочка с косичками
Взлетает на качелях,
За окнами черемуха
В серебряной метели.

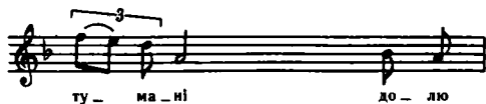
П р и п е в.

ПОСМІХНИСЯ, ДОЛЕ

Слова М. Ткача

Andante

Ще одна весна в літо відійшла,
Голосна луна, гей, степом полягла.
Сива ковила, гей, в білім тумані
Долю спвила мені.

Доленько моя, чом це ти в журбі?
Жду на тебе я, гей, при крутім горбі.
Я подам тобі, гей, коні вороні,
Тільки посміхнись мені.

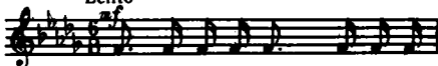
Постелю мости понад береги,
Чотири світи, гей, будуть навкруги.
На мої луги, гей, де траві рости,
Посміхнися, доле, ти.

Де ж це ти була, коли танув сніг?
Чом не принесла, гей, весну на поріг?
Із яких доріг, гей, в рідній стороні
Посміхнешся ти мені?

ГРОЗА

Слова Ю. Рыбчинского

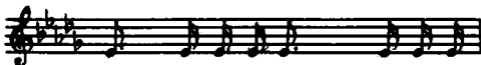
Lento

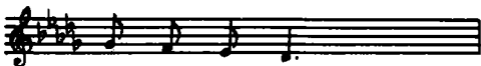
День у_хо_дит, ночь при_но_сит

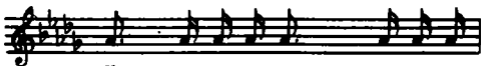
мне си_ не_ву.

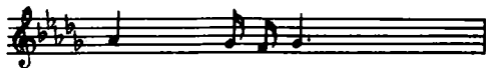
Сколь_ ко бы_ло, сколь_ ко бы_ло

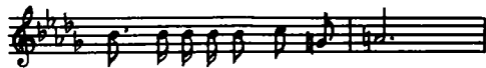
снов на_ я_ ву!

И_ щет сно_ва си_ ний ве_тер

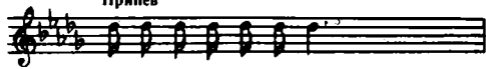

на — ши сле_ды.

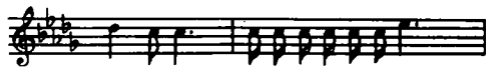

Что ж не вместе вдруг я и ты?

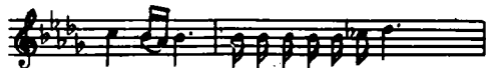
Припев

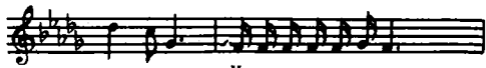
А на у_ли_це — гроза,

мол_ни_и. У бе_резоньки глаза

мок_ры_е. Семиструнные дожди

у окна. И впервые ты один,

День уходит,
Ночь приносит мне синеву.
Сколько было,
Сколько было снов наяву!
Ищет снова синий ветер наши следы.
Что ж не вместе вдруг я и ты?

П р и п е в :

А на улице — гроза,
Молнии.
У березоньки — глаза
Мокрые.
Семиструнные дожди,
У окна.
И впервые ты один,
Я одна.

Мне на плечи,
Мне на плечи падает дождь.
Сколько весен,
Сколько весен ты меня ждешь!
Ждешь ты утром,
Ждешь ты ночью, ночью и днем.
Снится мне: опять мы вдвоем.

П р и п е в :

А на улице — гроза,
Молнии.
У березоньки — глаза
Мокрые.
Семиструнные дожди,
Ветра звон.
Может, снится и тебе
Этот сон.

Знаю — рано
Или поздно ты все поймешь.
Сколько писем
Ты напишешь, сколько порвешь!

Будут реки,
Будут реки мчаться, звеня,
Жить не сможешь ты без меня.

П р и п е в :

И на сердце вновь гроза,
Молнии.
У березоньки — глаза
Мокрые.
Семиструнные дожди
День и ночь.
Я хочу к тебе прийти
И помочь.

ХАЙ ЩАСТИТЬ

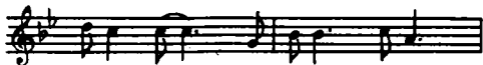
Слова В. Крищенко

Con moto

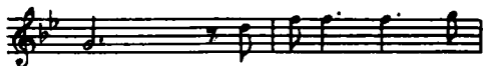
mf

У даль ві_ків бі_

жить Дніпро, сурми́ть дзвін ка во_

_да. Вес_ні_е нам жи_

_ве теп_ло, яс_ні_е нам людсь_

_ке доб_ро, не по_до_ла_е

У даль віків біжить Дніпро,
Сурмить дзвінка вода.
Весніє нам живе тепло,
Ясніє нам людське добро,
Не подолає радості біда.
Глибокий світ — і чути віддала —
Дніпрова бистрина мов промовля:

П р и с п і в :

— Хай щастить вам, люди добрі,
Хай пісні летять за обрій,
Щира дружба стане на рушник.
Хай щастить вам, люди добрі,
Хай серця і ваші долі
Б'ють у струни сонячних музик.

Гойдає ніч зорю Карпат,
Несе до полонин.
Повторить знов луна стократ:
— Тобі я брат, мені ти брат,
Бо, наче батько, край у нас один.
Високий світ, і чути віддала —
Береться в голоси моя земля.

П р и с п і в .

Таврійський степ туге зерно
Кладе у колоски.
Усе, усе, що нам дано,
Не заросте вже полином,
Бо знаєм силу братньої руки.
Широкий світ, і чути віддаля —
Говорять на вітрах степи-поля.

П р и с п і в .

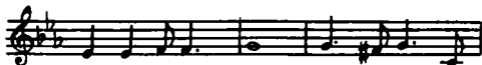
ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

Слова Ю. Рибчинського

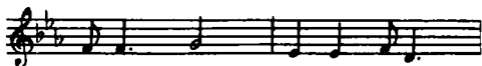
Moderato

Ї - де ве - чір на ко - ні,

си - ньо - му ко - ні. Сріб - ні хма - ри

та зір - ки він не - се ме -

-ні. Він, за - мрі - я -

-ний чак - лун, ти - шу проже -

Приспів

-ді - ю, лю - дям да -

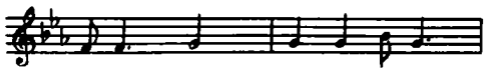
-ру - є все, що на - ма -

-лю - є, а ме - ні - лю - бов.

Щед - рий ве - чір

при - не - се зо - ря - ну лю -

- бов.

Іде вечір на коні,
Синьому коні.
Срібні хмари та зірки
Він несе мені.
Він, замріяний чаклун,
Тишу прожене.
Будеш вічно уві сні
Бачить лиш мене.

П р и с п і в :

Чуєш?
Чую тихий дзвін.
Падає він до ніг.
Сіє вечір білий сніг.
Сіє він, сіє
Радість і надію,
Людям дарує
Все, що намалює,
А мені — любов.

Подарує він тобі
Цей прозорий сніг,
Щоб ти інших чарувать

І кохать не зміг.
Він розвіє самоту,
Серце сколихне.
Він навчить тебе шукать
І чекать мене...

П р и с п і в .

Щоб крізь марево доріг
Ти до мене йшов,
Щедрий вечір принесе
Зоряну любов.

ТАНГО ПОБЕДЫ

Слова Ю. Рыбчинского

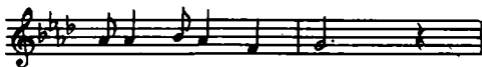
Темпо tango

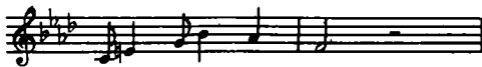
В школе прощаль — ный бал,

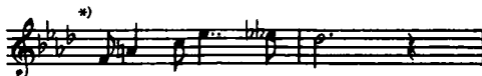
музы — ки круго — во — рот,

танго оркестр иг — рал,

шел со — рок пер — вый год.

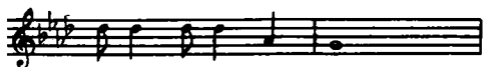

Кружишься в тан — це ты,

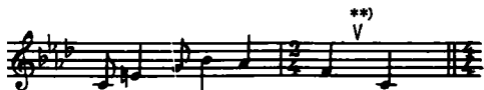
* В 3-ем куплете от знака * до ** — фортепьянный проигрыш.

бывший де-ся-тый «А»,

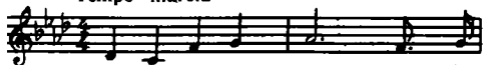

завтра тво-и меч-ты

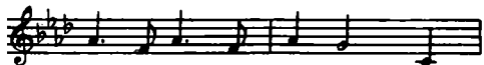

пе-ре-черкнет вой-на. Про-

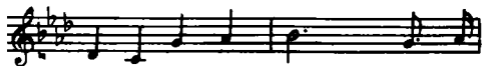
Темпо марсія

-щай, прощай, про-щай, детст-во

с чис-ты-ми гла-за-ми! Про-

-щай, прощай, про-щай, вне-ре-

- ди - вой_ны эк - за - мен. И не

сдать е_го нель_зя! За О_

_те_ чество в от_ ве_ те, доб_ро_

_воль_ца_ ми на фронт мы у_

_хо_ дим на рас_све_ те. Доб_ро_

_воль_ца_ ми на фронт мы у_

— хо — дим на рас — све — те.

В школе прощальный бал,
Музыки круговорот,
Танго оркестр играл,
Шел сорок первый год.
Кружишься в танце ты,
Бывший десятый «А»,
Завтра твои мечты
Перечеркнет война.

Прощай, прощай, прощай,
Детство с чистыми глазами!
Прощай, прощай, прощай,
Впереди — войны экзамен.
И не сдать его нельзя!
За Отечество в ответе,
Добровольцами на фронт
Мы уходим на рассвете.

2 раза

Утром, уйдя в туман,
Доблестный выбрав путь,

Мы не считали ран,
Не береглись от пуль.
Милых не долюбив,
Песен не дописав,
Родину заслонив,
Падали в зелень трав.

Прощай, прощай, прощай,
Мой ровесник, мой товарищ!
Прощай, прощай, прощай,
Мы уходим в дым пожарищ.
Над тобой, роняя грусть,
Словно мама, плачет ива.
На рейхстаге, я клянусь,
Мы твое напишем имя!

| 2 *раза*

Отполыхал закат.
Утро. Весны восход.
Мимо садов и хат
Шел сорок пятый год.

Весна, весна, весна,
И салют, салют в полнеба!
Вот и кончилась война,

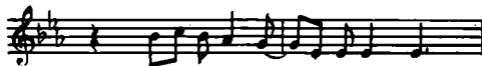
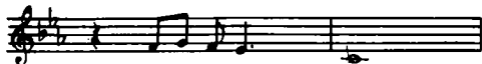
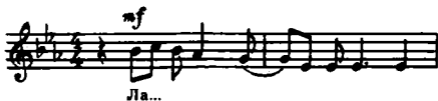
С днем рождения, Победа!
Мы сражались на войне,
Чтоб девчонки и мальчишки
Знали в будущем о ней
Лишь по фильмам, лишь по книжкам

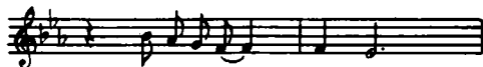
2 раза

КРАЮ МІЙ ЛЕЛЕЧИЙ

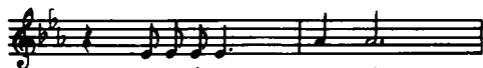
Слова Г Булаха

Andante con moto

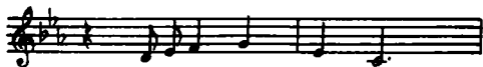
не_се в небо ви _ рій,

та весні_є в сер _ ці

молодість тво _ я.

О_зовись до ме _ не

крізь ви_со _ кі кле _ ни,

краю мій ле _ лчий,

сторо_на мо_ я,

краю мій ле_ лечий,

сторо_на мо_я.

Вже на крилах іній
Несе в небо вирій,
Та весніє в серці
Молодість твоя.
Озовись до мене
Крізь високі клени,
Краю мій лелечий,
Сторона моя.

Двічі

Здалеку вертаю
До тебе, мій краю,

Серце розтривожить
Синя сіножать.
Стану серед поля,
Зажурюсь до болю,
У високу осінь
Журавлі летять. | *Двічі*

За роками роки,
Мов ріка глибока,
З пам'яттю дитинства
Я не розминусь.
А не стріне мати
Мене коло хати,
Я до тебе, краю,
Серцем прихильюсь. | *Двічі*

ЗМІСТ СОДЕРЖАНИЕ

Пісня не загубиться. Слова Б. Олійника	5
Моя Україна. Слова М. Ткача	8
Пісня про матір. Слова Б. Олійника	11
Перевал. Слова А. Вратарева	16
Ой стояла хата. Слова Ю. Рибчинського	20
Чарівна скрипка. Слова Ю. Рибчинського	25
Калиновый мост. Слова А. Вратарева	29
Наречена. Слова Ю. Рибчинського	34
Дикі гуси. Слова Ю. Рибчинського	39
Куди це ти, мати? Слова В. Ілляшенка	45
Колискова. Слова В. Циганова	48
Заневестилась весна. Слова А. Вратарева	51
Тече вода. Слова Ю. Рибчинського	56
Расплескалась осень. Слова Г. Тараненко	62
Зелен клен. Слова Ю. Рибчинського	67

Як я люблю тебе. Слова Д. Луценка	72
Тиха вода. Слова Ю. Рыбчинського	78
Половина саду квітне. Слова І. Лазаревського	83
Твої глаза. Слова Ю. Рыбчинского	87
Кохана. Слова І. Бараха	92
Разве можно. Слова Ю. Рыбчинского	97
Скрипка грає. Слова Ю. Рыбчинського	101
Не питай мене. Слова М. Ткача	105
Качели. Слова А. Вратарева	109
Посміхнися, доле. Слова М. Ткача	114
Гроза. Слова Ю. Рыбчинского	117
Хай щастить. Слова В. Крищенко	122
Щедрий вечір. Слова Ю. Рыбчинського	127
Танго Победы. Слова Ю. Рыбчинского	132
Краю мій лелечий. Слова Г. Булаха	138

Нотное издание
Поклад
Игорь Дмитриевич
ВОЛШЕБНАЯ СКРИПКА
Песенник

Киев, издательство
«Музычна Україна»
На украинском
и русском языках

Редактор
Г. О. Николаева
Літературні редактори
А. Ф. Шутенко, В. Г. Мордань
Художник
О. О. Панасівський
Художній редактор
В. Г. Котляр
Технічний редактор
Т. М. Новикова
Молодший редактор
Н. І. Чекаліна
Коректори
А. Г. Савчук, Т. П. Нагорна
Н/К

Здано на виробництво 09.01.91р. Підписано до друку 17.06.91.
Формат 70×100¹/₆₄. Папір офсетний № 1. Гарнітура
літературна. Спосіб друку офсетний. Умов.-друк. арк. 2,92.
Умов. фарбовідб. 3,81. Облік.-вид. арк. 2,78 Тираж
22000 пр. Замовлення № 1-13. Ціна 1 крб. 20 к.
Видавництво «Музычна Україна», 252004, Київ,
Пушкінська, 32. Київська книжкова фабрика «Жовтень»,
254655, МСП, Київ-53, Артема, 25

1 крб. 20 к.

«МУЗИЧНА УКРАЇНА»